

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1558. usque ad annum 1560

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118588

§. 7. Joannis Quintini declamatio pro Clero in hisce comitiis habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66800](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66800)

„provenient, ad opera pia destinentur: **Sæcul. XVI.**
„porro ita Religione constituta, ac resti- **A.C. 1560.**
„tuta disciplina, nobilitati, quæ ad de-
„fendendos Regni fines excubat, digni-
„tate sua servata, judiciario ordini ad
„tuendam Regis Majestatem, & ad jus
„æquabiliter inter subditos dicendum
„auctoritate reddita, populo ab oneri-
„bus levato foret, ut Regnum hoc o-
„lim florentissimum, nunc denique, &
„in posterum omni bonorum, ac virtu-
„tum copia exuberet: quod ut brevi
„contingat, nobilitas, quam demisse
„poteit, a Rege petit, quæ & illud ipso
„facto revinci cupit, quod vulgo dici
„solet, in Gallia frequentes, & de rebus
„maximis conventus haberí, sed nulla
„fere consilia in iis capi.

His dictis Syllius Regi supplicem
porrexit libellum, quo Nobilibus, qui
adulterinam Calvinii reformationem am-
pleteuntur, Ecclesias concedi, suumque
libellum publice recitari petiit.

§. VII.

Joannis Quintini declamatio pro Clero in hisce comitiis habita.

Denique Joannes Quintinus pro Clero **Thuan. l. 27.**
perorabat. Hic Augustoduni na- **Mez. l. c.**
tus juxta nonnullos Canonicus erat, eo- **Bel. com. l. 29**
que tempore, quo Melitæ supremi Or- **n. 18.**
dinis

Sæcul. XVI. dinis Magistri domesticus fuit, hanc In-
A.C. 1560 fulam latino sermone descriptam edide-
rat: inde vero redux in eodem Equi-
tum Ordine Ecclesiasticum impetrabat
Bellaforest. beneficium, demum Parisis Anno re-
t. 5. paratae salutis millesimo quingentesimo
Bez. hist. des Eccl. Ref. 1. trigesimo sexto Juris Canonici discipli-
4. p. 407. & nam tradere jubebatur. Jam antea ei
juv. dem criminis dabatur, quod tunc, cum
Pictavii studiis vacaret, de hærefi suspe-
ctus fuisset, ac publice sermonem ha-
buisset, in quo opiniones Calvini erro-
ribus haud absimiles in vulgus spar-
rat, quinimo carceris pœnam non nisi
opportuna fuga elusisse dicitur: (*)
Ceterum ejus oratio, quam in Aurelia-
nis comitiis habuit, a Viris boni, &
quique studiosis plurimum commenda-
batur, illi vero, quibus immodica usus
libertate videbatur, eandem vehemen-
ter carpebant.

Hic

(*) O quam præclari Oratores rejecto Car-
dinali fuere subrogati, ex quorum sermonibus
facile colligi potest uberrimus fructus, qui in
Calvinisticæ Sectæ incrementum ex Aurelia-
nensibus hisce comitiis hauriebatur: quapro-
pter eorum calumniæ haud melius confutati
merentur, quam observando eas ab hæ-
reticis Ecclesiæ, & Ecclesiasticorum hostibvs
fuisse effusas.

Hic itaque, postquam Regem, Re- Sæcul. XVI.
A.C. 1560.
ginam, ac Principem amplis encomiis

honorabat, tandem ita prosequebatur:
 „Tribus de causis comitia in Galliis in-
 „stituta sunt, ut sacræ disciplinæ pro-
 „spiceretur, Rex suorum subditorum
 „querelas audiret, ac vicissim de Regni
 „necessitatibus, & incommoditatibus a-
 „pud suos quasi in consilium advocatos
 „ageret; porro non de Ecclesia emen-
 „danda, quæ errare non potest, nec ul-
 „lis rugis, aut maculis deformata, sed
 „semper, & in æternum formosa erit,
 „sed de disciplinæ sacræ emendatione
 „hic agitur, quam senescente pristina
 „simplicitate sensim collapsam ingenue
 „fateor: itaque minime audiendi vete-
 „rum sectarum Sandapilarii toties dam-
 „nata dogmata effodientes, & si qui
 „sint, qui eorum nomine templorum
 „seorsim a catholicis usum libello ob-
 „lato petunt, hi pro sectariorum fau-
 „toribus, atque adeo sectariis, & ha-
 „bendi, & puniendi, nam id, quod
 „minime æquum est, petunt, hinc id
 „Constantio Imperatori ab Athanasio,
 „& Valentiniano II. frustra juris sui
 „cuncta, atque adeo sacra afferenti ab
 „Ambrosio, ac denique Gamæ sub Ar-
 „cadio a Joanne Chrysostomo denega-
 „tum fuit: proinde Regiam Majesta-
 „tem vestram suppliciter rogamus, ut

Hist. Eccl. Tom. XLIII. M m eo-

Sæcul. XVI. „eorum postulata tanquam impietatis,
A.C. 1560. „& imprudentiæ plena averetur, po-
 „tiusque Majorum suorum, & Caroli
 „magni in primis exemplo, cuius fan-
 „ctiones ad rem Ecclesiasticam perti-
 „nentes ab omnibus leguntur, omnes
 „ditioni suæ subiectos populos juxta
 „præscriptam in Ecclesia formulam vi-
 „vere, & sentire cogat, nec ullo modo
 „diutius ferenda est sectariorum petu-
 „lantia, & audacia, qui spreta veterum
 „auctoritate, & recepta in Ecclesia do-
 „ctrina se unice Evangelium intelligere,
 „& amplecti dictitant, hinc igitur ani-
 „morum intemperantiæ, ac tantum
 „non rebellioni mature obviam eun-
 „dum, quod ni fiat, periculum subest,
 „ne eadem audacia, qua Dei domum
 „oppugnant, in Principem ipsum ex-
 „cuso legitimi Magistratus jugo inva-
 „dant: igitur postulo, ut omnia com-
 „mercia illis cum catholicis interdi-
 „cantur, & cum iis tanquam cum ho-
 „stibus agatur, nec qui Religionis cauſa
 „regno exceſſerunt, eis postliminio do-
 „mum redeundi facultas sit, nam ad
 „Regem spectat, ut vindicem gladium in
 „eos stringat, & capitali supplicio omnes
 „pestiferæ sectæ veneno infectos pleſtat,
 „& econtra Sacrum ordinem fartum,
 „tectumque tueatur, restituta collegiis
 „Præfules eligendi potestate, quæ ipſis
 mani-

„manifesto Reipublicæ Christianæ de- **Sæcul. XVI.**
„trimento erepta est, nam animadver- **A. C. 1560.**
„sum est a summis viris, quod eodem
„fere anno, quo sacrarum electionum
„jus Pontificis permisso in Regem trans-
„latum est, sectarium virus statim ena-
„tum sit, & se paullatim per omnia
„Regna sparserit; tunc enim, hoc est
„anno hujus seculi decimo septimo, or-
„tus Lutherus, quem Zwinglius, Oe-
„colampadius, & postea Calvinus se-
„cuti sunt.

„His dictis hæc subjiciebat Quintinus: „in Regiæ Majestatis suæ po-
„testate est, ut hoc malum e Domo Dei
„tollatur, neque sacer ordo in poste-
„rum quasi decimetur; nam sacri illius
„reditus sunt ad opera pia destinati, ut
„ideo citra sacrilegium interverti, &
„in alios usus impendi non possint.,
Tandem Quintinus immunitatem pro
Sacro ordine petiit, tributorum, ac
censuum onera deprecatus, ubi multa
etiam adulandi studio addebat, quæ a
quibusdam ex adstantibus minus pro-
babantur, præcipue ab illis, qui Prote-
stantibus favebant, ac vehementiam,
qua in eos invehebatur, indignaban-
tur, potissimum eo nomine, quod sup-
plicia, pœnasque in eos latas rursus in
usum deduci peteret: quapropter mor-
dacibus libellis, ac dicteriis a novæ re-

M m 2   forma-

Æcul. XVI. formationis Sectatoribus indignum in
A.C. 1560. modum proscindebatur.

§. VIII.

Spuriæ Reformationis genium ab hoc Oratore descriptum.

**Beza hist.
Eccl. l. 4.
p. 430.**

Præcipue Quintinus ob libertatem, qua adulterinæ Reformationis genium descripserat, Protestantum indignationem incurrebat; de ea enim sic disseruit: „Hæc per publicas, ac clandestinas artes novum Evangelium introducere nititur, quæ tamen maxime in id incumbit, ut nullus locus facer, ac sanctus speciatim Deo dicatus toleretur, sed profanentur Ecclesiæ, Altaria eventantur, sacræ imagines conculcentur, sanctissima Sacra menta immutentur, Episcopi, Sacerdotes, & Religiosi ejiciantur: vota, ac promissiones Deo factæ violentur, sine abstinentia vivatur, continentia, jejunia, aut corporis macerationes omnino respuantur: ex adverso autem omnis libertas, ac licentia carni indulgeatur.”

Enimvero hæc descriptio proprio Calvinianæ Sectæ genio, ac indoli omnino confona videtur.

§. IX.

Colinius Maris Praefectus de Quintino questus, atque auditus.

Que-